

CRIDA LGBTI

Organització per a l'alliberament sexual i de gènere.

PONÈNCIA IDEOLÒGICA

Aprovada en assemblea el 10 d'octubre 2015

TAULA DE CONTINGUTS

1 LA CRIDA LGBTI	1
2 MARC IDEOLÒGIC	1
2.1 CONTRA EL CAPITALISME I PER UN ALLIBERAMENT DE CLASSE	1
2.2 CONTRA EL PATRIARCAT I PER L'ALLIBERAMENT GODI (GÈNERE I ORIENTACIÓ SEXUAL DIVERSA I INTERSEX)	3
2.3 L'OPRESSIÓ NACIONAL I ALLIBERAMENT NACIONAL	4
3 LES NOSTRES LLUITES	4
3.1 BINARISME SEXUAL	4
3.2 SEXISME / MASCLISME	5
3.3 HETEROSEXISME / HETERONORMATIVITAT	5
3.4 HOMOFÒBIA	5
3.5 LESBOFÒBIA	6
3.6 BIFÒBIA	6
3.7 TRANSFÒBIA	6
3.8 LGBTIFÒBIA	7
3.9 SEROFÒBIA	7
3.10 GERONTOFÒBIA	7
4 EL CARÀCTER ASSEMBLEARI	7
5 ACTIVISMES I LLUITES AFINS	7
5.1 TRANSFEMINISME	7
5.2 ANTIFEIXISTA	8
5.3 RACISME	9

1 La Crida LGBTI

Som una organització per a l'alliberament LGBTI i que té com a objectiu la lluita contra el patriarcat i la LGBTI+fòbia en totes les seves manifestacions: l'homofòbia, la lesbofòbia, la bifòbia, la transfòbia i la discriminació de les persones intersexuals.

Sorgim de la necessitat de generar un espai dins del moviment LGBTI on l'alliberament nacional i les llibertats sexuals de les persones siguin un tot irrenunciable conjuntament amb la lluita de classe.

D'on venim:

En l'àmbit de la lluita LGBTI, provenim de les experiències prèvies del JAG (Joves per l'Alliberament Gai), el grup de joves del FAGC que va néixer a l'abril de 2006; i especialment del Brot Bord, assemblea contra el patriarcat que neix a principis del 2009. És per això que des de l'estima a aquestes organitzacions, fem nostres els seus llogats i les seves lluites. D'altra banda, aquests projectes, els quals considerem referencials per a la Crida LGBTI, s'havien desenvolupat en consonància amb els moviments socials i l'Esquerra Independentista, i és aquest també el nostre marc.

Els moviments socials, i especialment l'Esquerra Independentista, són els que també han possibilitat la confluència entre diferents persones que lluitaven i volien organitzar-se en un nou espai per l'alliberament LGBTI, que avui dia es trobava a faltar.

És per això que considerem que la Crida LGBTI es nodreix d'una banda del moviment per l'alliberament sexual, així com també, i en un sentit més ampli, de la resta de moviments socials i de l'Esquerra Independentista.

2 Marc ideològic

La Crida LGBTI neix dels espais polítics del moviment LGBTI, els moviments socials i l'Esquerra Independentista. D'aquesta manera, el nostre marc ideològic uneix la lluita per l'alliberament sexual amb la lluita antipatriarcal, anticapitalista i independentista.

2.1 Contra el capitalisme i per un alliberament de classe

El capitalisme és un sistema econòmic en què els mitjans de producció són, en la seva majoria, propietat privada, i en què el capital s'inverteix en la producció, distribució i el comerç dels béns i serveis per tal d'obtenir guanys o el benefici màxim en un mercat lliure i competitiu. S'hi inclouen factors de producció com ara la terra i altres recursos naturals, així com la mà d'obra i els béns capitals. Diverses teories han intentat explicar el concepte de capitalisme, justificar o criticar la propietat privada del capital i explicar l'operació dels mercats per afectar l'aplicació o eliminació de la regulació governamental sobre la propietat i els mercats.

El capitalisme és un sistema que ha generat i genera explotació infantil, acumulació de riquesa d'uns pocs, monopolis, imperialisme, divisió en classes socials, esgotament dels recursos naturals, contaminació, consumisme, estereotips i demandes artificials, pautes de comportament, violència, etcètera.

A més, pel que fa a la mà d'obra, el capitalisme perpetua el sexisme, la divisió sexual del treball, la discriminació de la dona, la visió exclusivament reproductiva de la sexualitat, l'estigmatització de la dissidència sexual, etc., per tal d'assegurar el manteniment de les estructures de producció establertes. El sistema patriarcal, doncs, és una peça fonamental pel manteniment del sistema capitalista.

Qualsevol avanç que s'hagi pogut aconseguir (per exemple, la incorporació de la dona en el món del treball o l'acceptació del fet LGBTI) ha estat en realitat una manera de neutralitzar el potencial revolucionari d'aquests grups. Així, les dones que s'han incorporat al món laboral continuen fent el treball de cures sense que aquest sigui remunerat (la qual cosa representa un benefici encara més gran per al sistema), o s'accepten gais i lesbianes sempre que es casin, formin famílies i consumeixin. En aquest sentit, patriarcat i capitalisme han actuat com a dues cares d'una mateixa moneda.

Més enllà de la crítica "general" que es fa al capitalisme, cal analitzar com articula les exigències i les discriminacions a persones LGBTI, ja que ens afecten d'una manera més específica i s'hi han generat unes dinàmiques perverses que sovint amaguen l'objectiu dels empresaris (fer diners). Així, cal parlar d'aquelles discriminacions d'àmbit sexual i de gènere que afecten tota la societat i de què ha passat específicament en els àmbits LGBTI. Cal tenir en compte que les demandes es creen a partir de la publicitat i els mitjans de comunicació, que les necessitats sovint no són reals sinó generades per la societat en què vivim i que el sexe, el gènere i l'opció sexual no haurien de determinar les maneres de consumir.

A nivell de tota la societat:

- Oci basat en el consum: creació de demandes i necessitats
- Pautes de consum exigides per participar de determinats esdeveniments.
- Estereotips: sexisme, masclisme.
- Idealització de la joventut, invisibilització d'altre etapes vitals
- Exigència de cossos perfectes, especialment en les dones i cada cop més en els homes.
- Justificació de les classes socials.
- Intent d'assimilació al sistema de tota dissidència.

A més a més, en àmbits LGBTI també:

- Delimitació d'uns determinats espais d'oci per a socialitzar-se com a LGBTI.
- Negoci fet a partir d'aprofitar-se de la necessitat d'espais de relació per a LGBTI.

- Gran facilitat a imposar pautes de comportament i consum i estereotips pel fet de ser menys població i de fer ús d'uns determinats espais d'oci en què és més fàcil crear aquestes inèrcies.
- Creació de subgrups i subcultures perfectament delimitats i sovint excloents.
- Apropiació del discurs polític LGBTI.
- Pretensió de presentar aquests mers negocis com a espais de llibertat LGBTI postulant-se com a defensors de la “comunitat LGBTI”.

Discriminació de tot allò que qüestiona aquests negocis, que no segueix les pautes establertes o que s'hi comporta de manera diferent

2.2 Contra el patriarcat i per l'alliberament GODI (Gènere i orientació sexual diversa i intersex)

El patriarcat és el terme utilitzat per definir el sistema social i econòmic en què els pares (homes) tenen autoritat suprema de les seves famílies, en què els membres mascles de la societat predominen en les posicions de poder i en què la posició de més poder serà ostentada per un home (determinació de les línies de descendència, drets de primogenitura, autonomia personal en les relacions socials, participació en l'espai públic, polític o religiós, etc.)

Característiques:

- **Divisió sexual del treball:** els homes fan les feines dures, el treball productiu (fàbriques, etc.) i manen a casa i les dones han de fer totes les tasques de cura i els treballs no remunerats, el treball reproductiu (si els fan: sostre de vidre, etc.).
- **Naturalització del gènere:** els homes són líders, valents, masculins, insensibles, etc. I les dones, submises, obedients, sentimentals, poc visibles, etc. La dona és objecte de desig de l'home, que l'ha de seduir. Normes i rols de gènere imposats com a naturals.
- **Visió exclusivament reproductiva de la sexualitat:** es condemna qualsevol pràctica sexual o desig (i tot el que hi va relacionat) que no estiguin encaminats a la reproducció de l'espècie. Això és, condemna de tot coit no vaginal, de la masturbació, de l'avortament, de l'homosexualitat i de qualsevol pràctica que relacioni sexualitat amb plaer i/o la desconnecti del fet de reproduir-se.
- **Cultura de la monogàmia:** La monogàmia sexual i amorosa és un model de relació afectivo-sexual basat en un ideal d'exclusivitat sexual i emocional entre dues persones. És l'únic model de relacions afectivo-sexuals vàlid i normatiu en el nostre sistema patriarcal, i tot el que surti d'aquí serà castigat no només a nivell administratiu i legal -en què les relacions monògames són les úniques acceptades i reconegudes i que, a més, gaudeixen de privilegis- sinó també a nivell social. La cultura de la monogàmia

genera violència i és coercitiva; el determinisme emocional no existeix. Cal construir uns nous models de relacions més lliures, conscients, saludables i responsables.

2.3 L'opressió nacional i alliberament sexual

El nostre marc nacional són els Països Catalans i la nostra lluita es desenvoluparà exclusivament en català. És així doncs, com pretenem ocupar un espai que actualment és orfe en el si del moviment LGBTI tant pel que fa al referent nacional com lingüístic. De la mateixa manera, serà un dels nostres objectius fomentar, recuperar i impulsar l'argot LGBTI com a eina de normalització del català en el nostre entorn i la creació d'una consciència col·lectiva.

En l'actual context nacional i social, la Crida LGBTI entenem que l'alliberament sexual només serà possible si alhora es vertebrà l'alliberament nacional i social. Per tant, apostem per la ruptura democràtica amb l'Estat espanyol i francès que s'ha de fer extensible a tots els Països Catalans. Així mateix com a classes populars lluitarem perquè el moviment LGBTI participi en l'enderrocament del capitalisme i en pro de la construcció d'una república socialista i feminista.

Per l'alliberament sexual de les classes populars en uns Països Catalans lliures.

3 Les nostres lluites

Aquestes són els nostres fronts de batalla i aquelles opressions que volem eradicar de la nostra societat:

3.1 Binarisme sexual

El binarisme sexual és la concepció que hi ha només dos sexes (A i B) i que aquests dos sexes representen tota la població ($A + B = 100\%$). Aquesta afirmació està recollida en els ordenaments legals. Aquesta dicotomia s'ha estructurat en funció dels genitals (dits masculins o femenins), però no és tan senzill. Existeix, almenys, un segment de la població relativament nombrós (al voltant d'un 2%) els genitals dels quals són ambigus (persones intersexuals) i, tanmateix, són assignats a un sexe o a un altre i educats en funció d'aquesta assignació.

El criteri d'assignació és que totes les persones es distribueixen en A o en B per decisió social, fonamentada sobretot en l'observació dels genitals externs, però també en pràctiques de conveniència. En general la decisió no és arbitrària, però pot ser-ho en determinats casos. El sistema de dos sexes, doncs, és voluntarista, no és real.

L'argument del fet que és un nombre baix (prop del 2%) el que qüestiona el sistema de dos sexes per obviar que el binarisme és una construcció social (i que per tant pot ser eliminada) no és vàlid per al camp de la biologia i és políticament inacceptable. Que hi hagi dos sexes és una construcció cultural.

3.2 Sexisme / Masclisme

El sexisme és la discriminació basada en el sexe de la persona que la pateix. Parteix d'una visió binària i binarista de les persones. El sexisme connecta masculinitat amb home i feminitat amb dona i exclou i estigmatitza totes les altres combinacions. És un tipus de prejudici que altera l'objectivitat i impedeix considerar les persones amb independència del seu sexe i del seu gènere. Es pot referir a tres actituds subtilment diferents. Pensar que un sexe és superior a l'altre.

Creure que hi ha grans diferències entre homes i dones i per tant han d'estar reflectides en la manera de comporta-se en societat, el llenguatge, les actituds sexuals i la llei.

Simplement tenir aversió a les dones (misogínia) o als homes (misàndria). Les conviccions sexistes són una mena d'essencialisme, que sosté que els individus poden ser entesos (i sovint jutjats) en termes de les característiques del grup a què pertanyen. En el cas del sexisme el grup és el relatiu al sexe "home" o "dona", tot assumint que tothom cau clarament a una de les dues categories. El sexisme ha estat històricament molt arrelat.

Esmena 3: El masclisme és una forma de coacció física o psicològica: qualsevol tipus de violència de gènere amb la finalitat de mantenir un control emocional o jeràrquic vers la dona. És intrínsec a un sistema patriarcal ja que es l'eina de justificació i perpetuació dels homes en les seves posicions de poder.

3.3 Heterosexisme / Heteronormativitat

Es tracta d'un règim social, polític i econòmic que imposa el sistema patriarcal basat exclusivament en les pràctiques sexuals heterosexuales (es parteix, per tant, de binarisme sexual) imposades mitjançant mecanismes mèdics, artístics, educatius, religiosos, jurídics, etc., i mitjançant diverses institucions que presenten l'heterosexualitat com a necessària per al funcionament de la societat i com a únic model vàlid de relació sexo-afectiva i de parentesc.

Aquest règim es retroalimenta amb mecanismes socials com la marginació i estigmatització de la dissidència, la invisibilització i la persecució. Té com a base un sistema dicotòmic (binarisme sexual) i jerarquitzat (masclisme, homofòbia, etc.)

3.4 Homofòbia

Homofòbia, "aversió a l'homosexualitat o als homosexuals", inclou totes les persones, tant homes com dones. L'homofòbia és l'aversió o discriminació contra les persones homosexuals o totes les persones que ho puguin semblar. Sol implicar odi, hostilitat o desaprovació envers persones d'aquesta opció sexual, i sovint, envers la idea mateixa de diversitat sexual. S'anomena homòfob o homòfoba la persona que té aquest prejudici. S'utilitza per a descriure tant l'actitud individual o com la de la societat i les seves institucions, tradicions i lleis.

Partint de l'anàlisi que ha fet el moviment d'alliberament LGBTI, l'homofòbia no va dirigida només a les persones que ja s'identifiquen com a homosexuals (lesbianes i gais) sinó a totes aquelles persones que ho puguin semblar, encara que només sigui en un moment determinat. Així, cal detallar els tres factors que fan que es pugui considerar homosexual una persona per entendre com funciona l'homofòbia (partint sempre del binarisme sexual, és clar):

- Desig eròtic cap a persones del mateix sexe (amb pràctica o sense).
- Pràctica sexual homosexual (amb desig o sense)
- Conducta psicològica, rol, gènere, etc. que no correspon amb el sexe biològic (ploma).

Qualsevol persona que en un moment determinat s'allunyi de la puresa heterosexual en alguns d'aquests tres factors pot patir homofòbia.

3.5 Lesbofòbia

La lesbofòbia és l'aversion o discriminació contra les dones lesbianes. Sol implicar odi, hostilitat, desaprovació o invisibilització envers les lesbianes.

La lesbofòbia és la combinació de dues discriminacions: masclisme i homofòbia, ser dones en un món dominat pels homes i ser homosexuals en un món dominats per heterosexuals.

Malgrat que 'homofòbia' inclou tant gais com lesbianes (i totes les persones que ho puguin semblar), sovint les lesbianes queden invisibilitzades amb la utilització d'aquest terme (ja sigui per masclisme o simplement perquè es cau en l'error de pensar que 'homo-' vol dir 'home' en comptes d'"igual").

Hi ha grups de lesbianes que han utilitzat el terme 'lesbofòbia' per parlar d'aversion, invisibilització, odi, etc., a les lesbianes en àmbits en què teòricament no hi hauria d'haver homofòbia (oci LGBTI, moviment d'alliberament sexual, etc.). Parlen, per tant, d'una discriminació en un àmbit específic, no a nivell de la societat en general, que necessita un nom específic.

3.6 Bifòbia

La bifòbia inclou tant l'aversion a les persones bisexuals en un àmbit social general (són titllades de vicioses, etc.) com també en àmbits lèsbics i gais, en què se sol discriminar les persones bisexuals per no ser lesbianes pures o gais purs.

La bifòbia és, doncs, un clar obstacle per l'alliberament sexual, d'una banda perquè retrata la sexofòbia i la por a la diversitat sexual de la societat i, de l'altra, perquè en àmbits que teòricament haurien de ser més receptius i respectuosos amb la diversitat sexual se'ls discrimina i rebutja, cosa que evidencia que no s'ha entès l'alliberament sexual.

3.7 Transfòbia

La transfòbia és una gamma d'actituds i sentiments negatius envers les persones trans i tot el s'hi relaciona, basat en l'expressió de la seva identitat de gènere interna. Ja sigui intencional o no, la transfòbia pot tenir

conseqüències molt greus. Moltes persones trans també experimenten homofòbia de persones que associen la seva identitat de gènere amb l'homosexualitat.

La lluita contra la transfòbia qüestiona el binarisme sexual, la naturalització del gènere i l'atribució d'un gènere a un sexe de manera sistemàtica (sexisme). En aquest sentit, la transfòbia afecta totes les persones i, per tant, la lluita contra la transfòbia és una lluita que ha de fer tota la societat.

3.8 LGBTIfòbia

Terme de recent creació que recull totes les lluites anteriors i intenta agrupar-les sota unes soles sigles. És el terme que es fa servir de manera informal per anomenar la recent *Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia*.

3.9 Serofòbia

La serofòbia és l'estigma i la discriminació basada en una por irracional i no fonamentada cap a les persones amb VIH, negant qualsevol tipus d'acostament a les persones que pateixen aquesta malaltia. Aquesta por no té cap justificació científica sobre la base del risc de transmissió del VIH a tercers

3.10 Gerontofòbia

La gerontofòbia és la discriminació i menyspreu continu, anormal i injustificat cap a la gent gran, encara més acusada quan aquestes mantenen relacions amb persones més joves. Es tracta d'un mal social molt comú en la nostra època, on els vells són relegats als asils i moltes vegades se'ls abandona a la seva sort, on s'associa a la joventut amb la salut i la bellesa i per oposició, a la vellesa amb la malaltia i la decadència.

4 El caràcter assembleari

La Crida LGBTI ens constituïm com a espai de lluita organitzat de manera assembleària: les decisions es prenen per consensos i de manera horitzontal, és a dir, sense estructures jeràrquiques. A més, queden exemptes del nostre funcionament actituds patriarcals, LGBTIfòbes, masclistes i xenòfobes.

Naixem amb la voluntat d'ampliar i fer arribar aquesta lluita amb diferents assemblees arreu dels Països Catalans, de manera descentralitzada i en consonància amb les lluites del territori.

5 Activismes i lluites afins

5.1 Transfeminisme

El concepte de transfeminisme va molt més allà de defensar la igualtat de gènere dins de la societat, sinó que el propi concepte de gènere s'entén com una mera construcció, una imposició social que s'utilitza com a eina

d'opressió. Es centra en la lluita per la desigualtat social entre homes i dones, nombra un espai habitat per diferents subjectes, on les categories clàssiques d'home o dona es queden “curtes” sense espai per als que no s'adapten a la norma. El sexe, l'opció sexual, el gènere, la classe social i la procedència s'entrellacen donant lloc al que coneixem com la Cultura principal o *mainstream*.

Així, el transfeminisme és un moviment que demana lluita no només a l'acceptació de les dones trans, sinó que es presenta com un moviment que demana la lluita feminista en el seu conjunt, trencant la perspectiva binària que impera quant a la construcció del gènere. Això suposa transcendir la lluita i la comprensió del món dicotòmica que sovint ha estat decisiva en la construcció de la diferència home/dona, homo/heterosexual, cis/trans, etc.

La lluita transfeminista a dia d'avui té dos grans virtuts. Això es pot reflectir en grups organitzats que creen discursos com podem veure en el manifest de Granada. Per una banda, posar en el centre de debat les inquietuds quotidianes de les persones trans, (marginació, identitat sexual...) i des d'aquí permetre anar més enllà amb la pregunta “què és ser dona?” o “què és ser home?”, qüestionant quin sentit té la feminitat i la masculinitat si no volem que siguin formes de vida imposades, jeràrquiques i monolítiques.

L'aposta central del transfeminisme ens recorda la impossibilitat de reduir aquesta multiplicitat a una única categoria “dona”.

En aquest esdevenir plural es plantegen no només nous subjectes i discursos, sinó altres marcs d'acció política. Ja no es tracta d'un feminisme igualitari sinó d'un feminisme de drets, on el què importa no és tant sumar etiquetes a les sigles (immigrants, negres, putes...), sinó en la inclusió real d'aquests subjectes en les prioritats, agendes i acció política feminista. Sovint el concepte transfeminisme s'ha associat dins la perspectiva queer, la qual també recolza la lliure construcció individual de gènere.

Així, el concepte de transfeminisme va molt més allà de defensar la igualtat de gènere dins la societat, ja que el propi concepte de gènere s'entén com una mera construcció, una imposició social que s'utilitza com a eina d'opressió.

Des de la perspectiva transfeminista, per tant, no hi ha característiques biològiques que diferenciïn els rols entre homes i dones, sinó que aquestes diferències sorgeixen arran de la classificació que s'imposa a un o un altre sexe des del naixement. Per tant, les reivindicacions transfeministes es dirigeixen a tota l'organització social que es deriva d'aquesta diferenciació entre el gènere masculí i femení per intentar crear una societat en la qual els éssers humans siguin considerats literalment iguals.

5.2 Antifeixista

La LGBTIfòbia és un element molt present en el discurs feixista i cada vegada més present als carrers de les nostres ciutats i viles. Ens cal unir lluites i tenir una posició ferma i clara de rebuig i combat contra els feixistes i el feixisme.

La discriminació i/o agressió a persones per raó de la seva opció sexual és punible, vingui d'on vingui, per això considerem és important unir lluites i que des del món LGBTI sumem a la lluita per fer desaparèixer les ideologies feixistes de la nostra societat

5.3 Racisme

Com en el cas anterior, el racisme és molt present a la nostra societat i una lluita agermanada. Els racistes discriminen les persones de diferents races i en resulta l'avantatge econòmic, polític i social d'un grup en relació als altres. Històricament, el racisme ha servit per a justificar l'imperialisme, l'esclavitud i el genocidi de pobles sencers. Alguns moviments racistes promouen l'homofòbia alhora que acusen l'islam de representar una amenaça per a la llibertat sexual. A més, cada dia ens trobem amb milers de sexiliats, emigrants forçats per raó de la seva opció sexual dels seus països d'origen, on no és legal o fins i tot corre risc la seva vida, i quan arriben als països de destí reben doble discriminació en tant que persones LGBTI i emmigrant.